

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 8 kr.

SZERKESZTŐSÉG:

Szobotka Gusztáv ügyvéd irodájában, hova a lap szellemi részét illető közlemények és pénzküldemények is intézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEKRE NEZVE

a lap hátulsó (4-ik) oldala 20 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Kincstár bélyegilleték külön 30 kr. A szerkesztőségen kívül elfogad előfizetéseket és hirdetéseket a helybeli könyvnyomda is

NYILTTÉRBE

minden egyes sor közlése 15 kr. Bérmentetlen levelek csak ismert kezeztől fogadtatnak el. Kéziratok vissza nem adatnak.

Tisztelgés Pallavicini Sándor örgrófnál.

A szentesi dal- és zeneegylet Pallavicini Sándor örgróf urat az egylet körül szerzett érdemei elismeréséül, tiszteletbeli taggá választotta. A vonatkozó diszokmány nem készült el, midőn örgróf ur ő méltósága vadászatra megérkezett. A dal- és zeneegylet e körülményről e hó 14-én tudomást szerezvén, elhatározta, hogy 15-én átmegy a távol fekvő pusztaszeri kastélyba tisztelegni és az örgróftól felkérni, fogadná el a megválasztást.

A kerületbeli választók néhány a rögtönzött elhatározásról tudomást szerezvén, szintén elhatározták, hogy szeretett képviselőjükhöz átmennek tisztelegni.

Futó tüzként terjedt a hír és 15-én délután Csany, Tömörkény, — de leginkább Mindszent felől egész kocsisor haladt Pusztaszer felé.

Az uradalmi tisztség a nagy vendéjárásról értesülvén, meg tett minden előintézkedést, hogy a nagyszámu vendégeket fogadja, ellássa.

A választók egy része 4 órakor, másrésze 4—5 óra között érkezett meg, a dal- és zeneegylet tagjai azonban csak sötétben

végezték utjukat — ismeretlenek lévén a vidéken, majdnem járhatlan utakon haladtak.

A vendégek mindannyian megérkezvén, Wittich Sándor ur vendégszerető házában gyülekeztek, azután első sorban a választók mentek át a közel fekvő kastélyba tisztelegni. Hubacsek Pál szólott röviden, magvasan, ékesen tolmácsolván a választók ragaszkodását, szeretetét képviselőjükhöz, kifejtvén, hogy a szentesi dal- és zeneegylet szándékáról értesülvén, — nem akarták a választók sem elmulasztani, hogy részt ne vegyenek az ünnepélyen, tisztelegesen.

Az ismételt felugró és szünni nem akaró éljenzések csillapultával: őszintén örömeinek adott kifejezést, hogy láthatja választóit; köszönetét fejezi ki a megtiszteltetésért, melyet ez alkalommal, ily időben és utban nem várt, biztosította a megjelenteket, hogy ő mindig, tőle telhetőleg a kerület érdekeit előmozdítani, megvédeni fogja. — Éltette a választókat és a kerület összalakosságának minden jót kívánt. A képviselő ur szavait zajos éljenzés követte — tudakozódott az iskolai és egyéb közügyekről és miután néhány jelenlevővel

pár szót váltott és valamennyivel kezét fogott, a választók visszavonultak, hogy helyet engedjenek a szentesi dal- és zeneegyletnek.

Stammer Sándor alispán — mint a szentesi dal- és zeneegylet elnöke — vezette az egyleti tagokat. Szép beszédben hozza tudomására örgróf ur ő méltóságának, hogy az egylet őt tiszteletbeli taggá választotta, kéri, hogy fogadja e megtiszteltetést oly szívesen, mint minő örömmel hozta ez egyhangu határozatát a szentesi dal- és zeneegylet. Kijelenti, hogy az okmányt közbejött elháríthatlan akadályok miatt jelen alkalommal át nem nyújthatja, tudomására hozza tehát a jelzett körülményt élő szóval. A felhangzó lelkes éljenzés után örgróf ur válaszolt: szívesen fogadja el a megtiszteltetést, ő mint magyar ember, zeneszerető, a művészetet tőle telhetőleg pártoló — reményli, hogy megválasztásánál nem mellétekintetek vezették az egyletet. Biztosítja az egyletet, hogy működését figyelemmel kíséri és tőle telhetőleg pártolanda.

Jóó Károly az egylet karnagya engedélyt kért, mikép néhány dalt elénekelhesenek, ítélje meg ő méltósága, hogy mióta

TÁRCZA.

Mebukott.

— Kérem lépjenek közelebb, kedves ifju barátnőim; az igen szép, hogy először is engem tiszteltek meg látogatásukkal. Tehát így néznek ki a „vizsgázott“ tanítónők. Szívemből gratulálok kegyeteknek. Bizonyára a jó Istennek is hálát adtak már azért, hogy annak a sok tanulásnak, ismétlésnek, gondnak és aggodalomnak ideje lejárt; kedves gyermekeim, önök mindnyájan oly némák, nem vidámak, nem örülnek . . . mi történt?

— Ah! Istenem, Martin kisasszony a szegény Zsuzsi . . . az nagyon fáj nekünk.

— Igen, a szegény Zsuzsi, hangzott most a felocsudott barátnők szava, ki gondolta volna, hogy ő neki, a ki oly szorgalmas volt, a ki a legkisebb szórakozást sem engedte meg magának, a ki szegény anyjának egyedüli támasza leendett, oh, mily szomorú! . . .

— Hogy neki egyenesen meg kell buknia, panaszkodott tovább a távollevőnek leghűbb barátnője, a szelid Kati, — de olyan szerencsétlen is volt . . .

— Hallotta a kérdéseket, Martin kisasszony, melyeket Zsuzsi kapott? Nem — meg kell halni s ekkor elkezdtek vetélkedni az ifju lányok, hogy a mélyen tisztelt tanítónőnek hü képet adjanak arról a szerencsétlenségről, mely barátnőjüket érte.

— Ön legjobban tudja, Martin kisasszony, hogy mily jól sikerültek Zsuzsinak írásbeli dolgozatai.

— Kivéven a sok pontozási hibát a német dolgozatban, vágott közbe a tanítónő.

— Istenem! mondá Eliz, orrát fintorgatva, pár vesszővel több vagy kevesebb, az nem tesz semmit — de milyen pompás volt történelmi dolgozata; jobb volt akármelyikünkénél.

— Gondolja csak! a szegény leány azt a kérdést kapta, hogy hány köpenye volt Epaminondásnak, mintha az nem lenne mindég, ha az öreg görög fél vagy egész tucatot mondott is magának; — természetesen abban a percben nem tudta megmondani, hogy annak a tiszteletre méltó urnak csak egy köpenye volt.

— A mely felül lyukas volt, tette hozzá Elza.

— És ki tudott volna úgy felelni az irodalomból, mint ő. De önnek látnia kellett volna, mondá tovább Kati, mennyire megzavarodott, midőn a vizsgálatnál jelen levő dr. Pauli azt kérdezte tőle, hogy milyen versmértékben van írva Barnhelmi Minna? — Szerelmes Istenem! milyen versmértékben! Ily verem; így jégre vezetve még a legképzettebb emberek beleesnének. Szegény fejében csakugy hemzsegték a különböző versmértékek, ki is akarta már mondani a „jambus“-t, de én a kellő időben oda mondtam neki s figyelmeztettem és hála Istennek, mert kimondta igazán, hogy pr . . . pr . . . próza.

— Tehát mellé még az állítvány „járatlan az irodalomban“ is járult, mondá Martin kisasszony sajnálkozva.

— Csakhamar a történelemből hívták fel, hogy nevezzen meg híres napákat — folytatá tovább Elza; ő nem jött arra a gondolatra, hogy a szigorú elnök ur, a mi tisztelt császárnőnkét vagy trónörökösönket akarja megneveztetni, megakartam neki sugni, hogy nevezze meg a

gazdag Krausznét, vagy a pék özvegyét, a ki vejének ajándékozta a főtéren levő szép házát, vagy Wilke doktornét, a ki lányának esküvője után vejével s lányával Olaszországba utazott, hogy a telet ott töltse; hiresebb napákat nem is tudok nevezni.

— Mind a mellett csak dr. Pauli kellett volna látnia a vizsgálaton, hogy nézett mindig a szegény áldozatra! Ez zavarta meg Zsuzsikát leginkább. Mert megjegyzendő, Martin kisasszony, mesélte tovább Kati, hogy ez az ember két év előtt igen érdeklődött Zsuzsi iránt. Ti azt nem tudjátok, Elza s ti többiek, hogy mikor még élt Zsuzsinak atyja, Pauli tanította Zsuzsi testvérét s akkor nagyon is mélyen nézett a barna szemekbe; nem sokára áthelyezték és Eberstadtba jött.

— Igen, igen, Kati, ugy van, most már minden világos előttem. Az az istentelen az egész szerencsétlenségnek oka. Megpillantásánál szegény Zsuzsikának eszébe jutott az elmúlt idő, felujult minden emlék. Pauli ellenezte, hogy Zsuzsi vizsgálatot tegyen, ő nem szereti a tudós női szobákat, mondá egykor, inkább azt akarná, hogy Zsuzsi anyja mellett legyen, vezesse a háztartást, gondolzza testvéreit, mert ő ugy védte — oh most már tisztán emlékszem mindenre, hogy Zsuzsinak gyenge egészsége a tudományok mellett viselendő harcra, — persze, nagyon természetes — nem alkalmas; most megboszulta magát, de mily keserűen kellett ezt tapasztalnia a szegény lánynak! Ne menjünk hozzájuk? mit gondol Martin kisasszony, ne vigasztaljuk meg?

— Hagyják el kedves gyermekeim, ellenzék a kisasszony, engedjék, hogy egyedül lehessen,

a dalegyületet legutóbb hallotta, haladtak-e? Az engedély természetesen a legnagyobb készséggel lett megadva és a dalegyület tiszteletbeli tagjának tiszteletére, a roppant számban jelen voltak öröme, „Dal ünnepe” Thern Károlytól című remeken előadott dallal kezdte meg az est és éj folytán énekelt dalok sorozatát.

Néhány dal eléneklése után a dalegyület tagjai, úgy a választók, átmentek Wittich ur lakására, dalolás között töltvén el az időt, míg az örgróf termeiben az összes vendégek számára terítettek.

A nagy terem nem volt képes befogadni a vendégeket, és így a melléktérben is étkeztek. Hubacsek Pál és Vidovich Antal, örgróf ur egészségéért üritették általános lelkes éljenzés között poharukat — Szobotka Gusztáv a lelkes honleányt: örgróf Pallavicini Sándornét, született gróf Széchenyi Irmát éltette.

A pohárköszöntők sora ezzel nem volt kimerítve, mert örgróf ur ő méltósága a képviselő és az új dalárdista is szókokolt. Először ő felsége az apostoli magyar királyt éltette, azután köszönetet mondott a választóknak, a dalárdának és éltette az összes — szívesen látott vendégeit.

Többen dictioztak, igen sikerülten beszélt Virágh Lajos ügyvédjelölt, ki a pusztazeri helynek történelmi jelentőségét kiemelve, éltette a kastély urát, kívánván, hogy utódai a 2-ik ezredév elteltével is boldogan éljenek e nevezetes helyen.

Ejféltre járt az idő, midőn örgróf ur és magas vendégei elköszöntek az emelkedett kedélyű társaságtól, mely 3-szor is átmenvén Wittich urhoz, ott folytatta a kedves szerinti mulatságot, részben 3 óráig, részint világos reggelig.

hadd nyugodja ki magát, a jó anya szíven legjobb lesz neki.

— És úgy is volt. Fájdalommal eltelve ült a halvány, kisírt szemű Zsuzsika anyja lábainál, elpanaszolva keservesen szerencsétlenségét. Minden hiában volt, anyáskám, hiába minden tanuláson, minden fáradságon; milyen szerencsétlen vagyok én, hiában fáradtam, hiában dolgoztam egész esztendeig. Mint örültem, hogy végre elérem célomat, ah! miként akartam én meghálálni a te áldozataidat és most mindennek vége... vége... megbuktam... oh, mily iszonyu szó!

— Nyugodjál meg, kedves gyermekem, vigasztalá, a szelid nő, néhány hó alatt minden helyre lesz ütve; te voltál az én szorgalmas gyermekem, éjjel-nappal tanultál, talán még valamit nem tanultál meg — no csak légy nyugodt, gyermekem!

— Ah anyáskám, mikor dr. Pauli bejött, minden nyugalmamnak s önuralmamnak vége volt; én nem tudtam, hogy ő is a vizsgáló bizottságnak tagja. Mintegy fátyolon át láttam s hallottam mindent... csak azt esodá-lom, hogy el nem sülyedtem...

— De Zsuzsi, vágott közbe anyja, mi köze volt dr. Paulinak a te nyugalmad s önuralmadhoz?

— Anyáskám, már előbb... te azt nem tudod... Bámulva csóválta meg fejét anyja, midőn egyszerre csak megszólal a csengetyű.

— Menj, Zsuzsi, nyisd ki az ajtót, bizonyára barátid... férfi hang halatszott... Az ajtó kinyílt — dr. Pauli! hebegték Zsuzsi ajkai.

— Kedves drága barátunk! kiáltá a megrepertt anya.

Kellemes emlékek fűződnek december 15-éhez. — Adja az ég ura: hogy sok éven át örömmel üdvözölhessék a választók Pallavicini Sándor örgrófot, mint képviselőt, a dalárda pedig tisztelje új diszes tagjait!

Az új községi törvény.

(Folytatás.)

Roppant horderővel bír az új törvény 81. §-a, a mely szerint a törvényhatóság előterjesztésére joga van a belügyminiszternek a község képviselőtestületét, ha ez oly eljárást követ, mely az állam érdekeit, vagy a község jólétét veszélyezteti, felosztatni és a törvényhatóság útján az ügyek időközi vezetése iránt intézkedni.

A képviselő-testületnek illetően felosztatása esetében, egy év alatt új képviselőtestület alakítandó, e célból a választás napjának kitűzése, a belügyminiszter jóváhagyása mellett, a törvényhatóság jogköréhez tartozik; s ha a választás megtagadtatott vagy ha az új képviselő-testületet ismételen fel kellene osztlatni, az esetben a képviselőtestület újra alakítása, hosszabb időre is elhalasztható.

Az új törvény ezen szakaszának rendelkezése rendkívül fontos s a régi törvényben nem foglaltatott. A törvényhatóság felügyeleti jogából eredő szigorubb intézkedés ennél nem is képzelhető, mert kicsiny dolog a község egyetemét képező képviselő-testületet felosztatva s az önkormányzati jogot felfüggesztve látni és nézni, hogy a község megkérdezése nélkül, annak legfontosabb kérdéseiben miként intézkednek mások.

És épen mert e körülmény bekövetkezésének eshetősége kizárva nincs, mind-

— Nekem még ma látnom kelle kegyedet, Zsuzsi kisasszony, kezdé a fiatal ember, mintán az öreg asszonynak kezét tiszteletteljesen megcsókolta, — hallanom kellett, a mint a fájdalmas kiábrándulás...

— Fájdalmamon, szégyenemen örülni, gyönyörködni, megaláztatásomat teljessé tenni, s oh, mily kegyetlen!

— Kegyetlen ön, kedves Zsuzsi, hogy ily szavakat ejt ki. Hallja csak, asszonyom... de hol van anyja? Az ablaknál levő hely üres volt... Jöjjön Zsuzsa, beszéljünk okosan, én most az ön öreg barátja vagyok, a kivel már oly sok órát eltöltött, s nem az a szigorú vizsgáló, a kinek megpillantásánál a szegény iskolás lány visszajedt. Jöjjön, legyen bizalommal irántam, engedje meg egyszer utólagosan megvizsgáznom... azt gondolom, hogy a földrajz sem ment elég jól... tudna ön valamit mondani pl. Eberstadtról? Nem? Majd én beszélek róla s engedje elmondanom, hogy ez Eber folyó mellett fekszik; van huszezer lakosa, gymnasiuma, sok iskolája, igen, finöveldeje s abban lakik egy magános, szigorú doktor, a ki örömet tenné vidámmá s vigabbá otthonát egy forrón szeretett kis doktornéval... nem kell okleveles tanítónőnek lenni, a miatt a vizsgálatoknál bátran megbukhatik... Zsuzsi mélyen lesütötte szemét... csak szíve legyen jó és nem messze, Zsuzsi lakik innen a doktornak jó öreg anyja, nem hires napák közül való, a kik után egy szegény üldözött áldozat csak az imént kérdezett, hanem egy szerető jó anya s hü napa lenne ő, a ki az ifju nőnek anyjával szíves barátságban élne...

azok, kik községi képviselők, vagy azzá lenni vágnak és lesznek, nagyon is megszívleljék cselekvéseikben a most ismertett szakaszt, ne hogy hiúságoknak áldozva, a községi autonómiát tegyék tönkre. A vi-gyázat annál is inkább szükséges, mert a törvény nem írja körül, melyek legyenek az állam érdekeit vagy a község jólétét veszélyeztető eljárások; a miért is ennek megítélése mindig a törvényhatóság, illetve a belügyminiszter tetszésétől függ.

VI. Fejezet.

A községi előljáróság.

A 62. §. a régi törvény 63. §-ával megegyezőleg kimondja, hogy a községi előljáróság végrehajtja a felsőbb közigazgatási hatóságok rendeleteit, a képviselőtestület határozatait, és teljesíti mindazon teendőket, a melyeket a törvények és felsőbb hatósági rendeletek a községre utalnak, ha azok a képviselő-testületnek fenntartva, vagy egyes közegek hatásköréhez utalva nincsenek.

63. §. felsorolja azt, hogy kikből áll az előljáróság, t. i. a mi nagy községi szervezetünkhöz képest a bíróból, törvény- vagy másodbíróból, 4 tanácsbeliből, pénztárnokból, jegyzőből, közgyámból és községi orvosból.

A 64. §. elrendeli, hogy a közegek szabályrendeletei az új törvény új intézkedéseivel összhangzásba hozandók.

A 65. §. megállapítja, hogy az előljáróság mely tagjainak adandó fizetés feltételül, s kimondja egyszersmind, hogy ott, a hol a közbiztonsági viszonyok kívánják, a törvényhatóság elrendelheti, hogy az előljárók vagyona a község költségén tűzkár ellen biztosítottassék.

A tűzkár elleni biztosítás iránti intéz-

Zsuzsi ismét felemelte fejét; oh mint kérdezték azok a szemek, vajjon a boldogság oly közel van-e?

— Igen Zsuzsi, nézz rám s azután mondd meg nekem még, tudod-e hajlítani a „szeretni” igét. — elmondjam előtted egyszer?

Mereven nézett Zsuzsi a doktorra, a ki egészen mellé lépett, megragadta kezét s bensőleg, szeliden kérdé: tudod, Zsuzsi, akarod? s halkán sugta fülébe: szeretek, szeretsz... szeretlek téged, szerettelek téged... nos, Zsuzsi? Ekor Zsuzsi a doktor vállára hajtá fejét s fénylő arccal, elötörő könyeit meg nem akadályozva füzte hozzá... szeretni foglak, szeretni fogsz örökké.

— Anyám, anyám, mily szerencsés vagyok én! kiáltá a fiatal leány kissé később anyjának, a ki Martin kisasszonytól kísérve, éppen a szobába lépett; mily kétségbeesve voltam csak egy órával is előbb, és most.

— Hála Istennek, kedves gyermekem, csak hogy egy kissé már megnyugodtál azon a gonosz „megbukott” szón.

— Oh, ön téved. Martin kisasszony, vágott közbe vigan a doktor, az én Zsuzsim nem bukott meg, egy kis pótvizsgálatot ált ki s én kikérdeztem alaposan, különösen a német grammatikából. Nemde, kincsem? s higgyen nekem, hogy kitűnően kiállta; megmutassuk, hogy tudjuk mi az igeajlitást?

Hiában akarta Zsuzsi a doktor száját bezárni, ez forrón megcsókolva kezét mondá: most gratuláljon az én kedves jegyesemnek, a kivel a mi kedves anyáskánk áldásáért könyörgök. Németből. —ma—

kedés a régi törvényben nem volt alkalmazva, ez tehát új dolog, s véleményünk szerint sok helyen célszerű, mert az előjáráság tevékenységét csak fokoztatja az, ha nincs kitéve annak, hogy egyesek aljas bosszúja következtében anyagi kárt fog szenvedni.

A 66. §. a jegyzők fizetésének megállapításával foglalkozik, kimondja, hogy a fizetés a természetben kiszolgáltató lakáson túl — 400 frtnál kevesebb nem lehet, s hogy ezen fizetést az, a hol a község anyagi viszonyai engedik, a törvényhatóság a község ellenére is fölemelheti 600 frtig; s hogy az eddig megállapítva volt fizetést alábbszállítani nem lehet. — Végül e §. elrendeli még, hogy az elaggott jegyzők és a jegyzők özvegyei és árvái sorsának biztosításáról a törvényhatóság, szabályrendeletileg alkotandó nyugdíj-intézet által gondoskodni tartozik.

Körülbelül ugyanezen intézkedéseket tartalmazta a régi törvény 67. §-a is, azon kivétellel, hogy ez nem adott jogot a törvényhatóságnak a jegyzők fizetésének, a község ellenére és emelésére.

A 67. §. a községek körjegyzőinek fizetéséről és alkalmazásáról intézkedik.

Egészen új intézkedéseket találunk az előjáráság választása tekintetében az új törvény 68. §-ában, mert míg a régi törvény 69. §-a kimondja, hogy nagy községekben az összes előjáráságot a választó közönség választja, míg az új törvény szerint a jegyzőket és a községi orvost a képviselő-testület.

A 69. §. kimondja, hogy a jegyzők és orvosok élethossziglan, az előjáráság többi tagjai úgy, a segéd- és kezelő-személyzet tagjai 3 évre választatnak, s hivatalaiktól csak fegyelmi határozattal mozdíthatók el; s hogy azon előjáró, kinek megbízatása lejárt, a hivatalával járó köteleességeket mindaddig teljesíteni tartozik, míg helyébe lépendő utóda a hivatalt el nem foglalta.

E §-ban új csak az utolsó intézkedés, mert a jegyzői hivatal állandóságát már a régi törvény 70. §-a, az orvost pedig az 1876. XIV. t.-c. kimondotta.

Nem kis jelentőségű változás van az új törvény 71. §-ában, eltérőleg a régi törvény ugyanazon szakaszától, miután a régi törvény 71. §-ának azon intézkedését, hogy kis községekben a bírói hivatalt csak rendkívüli akadályoztatás eseteiben lehet visszautasítani s a megválasztott községi lakos 100 forintig terjedhető büntetés súlya alatt legalább egy évig viselni tartozik hivatalát, az új törvény 71. §-a a nagy községekre is — minő például Mindszent is — kiterjesztette. — Kimondja azonban a törvény, hogy rendkívüli akadályoztatás eseteiben, a megválasztottak indokolt folyamodására, az alispán megadhatja a felmentést, mit ha megtagadna, határozata a törvényhatósághoz tellebezhető; s az a ki bírói tisztséget már egy éven át viselt vagy a bírságot lefizette, nem kötelezhető, hogy azt tovább viselje vagy hat év leforgása előtt újból elválalja.

A 72. §. Az előjáráság, segéd- és kezelő személyzet választásáról intézkedik, — kimondván, hogy ez a tisztújító széken eszközlendő; a tisztújító szék elnöke a főszolgabíró, vagy az általa megbízott szolgabíró, akadályoztatásuk esetében az alispán által e célból külön kirendelt helyettes.

Hasonló intézkedést tartalmazott a régi törvény 71. §-a is azzal a különbséggel, hogy akkor még csak szolgabíró létezett, most pedig az 1886. évi XXI. t. c. alapján a járási szolgabírói hivatal főszolgabíró — és szolgabíróból áll. Most tehát már a járási főtisztviselő akadályozva van az elnökség viselésében, ezzel a szolgabírót megbizhatja, s csak ha ez is akadályozva van, nem jöhet tekintetbe az alispán helyettesítése.

(Folyt. köv.)

Levelezés.

Dunaföldvár, 1886. dec. 14.

Tekintetes Szerkesztőség!

Engedjék meg, hogy — mint becses lapjuk egyik előfizetője s olvasója — a „Mindszent”-ben is közléhessem azon ritka ünnepélyt, mely f. é. dec. 12-én városunkban lefolyt.

E napon tüzetett fel Keller Antal veterán tanító mellére a király ő felsége által 52. évi tanító fáradozása elismerésül adományozott érdemkeresztet.

Az érdemjel feltűzésével felsőbb hatóság által Spiesz paksi apát lett megbízva, ki is a fentjelzett nap reggelén városunkba érkezett, magával hozván a koronás érdemkeresztet.

Az ünnepély reggel 9 órakor vette kezdetét a plébánia templomban.

A templom zsufolásig tömve volt a résztvevőkkel.

Az ünnepélyt Spiesz apát ur nyitá meg szívéhez szóló s hazafias érzettől áthatott magas röptű beszédével, melyet az ünnepelthez intézett, s mely közben megbízatásához képest, feltűzé mellére az érdemkeresztet.

A templomi ünnepély másik fénypontját képezte a Novák János főéneklésűnk által készített alkalmi offertorium, melyet szerző maga énekelt, s széles körben kedvelt, csengő baritonja kellemesen kapta meg a jelenvoltakat.

A templomi ünnepély után a dekorált ősz tanfőru az ez alkalomra Pintér Károly ur által izlésesen diszitett, s az ünnepeltnek, — Lehrer tanítónk által készített, — sikeres arcképpel diszitett tanterembe kísértetett, hol a tisztelgéseket fogadta.

A helybeli tanítói kar érzelmeit a veterán kartársnak Jehn Ferenc tanító mélyen átértzett szavakban tolmácsolta, s beszéde közben átnyújtá az ünnepeltnek a tanítókar által felajánlott fényes kiállítású emlékalbumot.

Délben bankett volt a kaszinó disztermében, melyen mintegy 120—130-an vettek részt.

Az 5-ik fogásnál megeredtek a pohár köszöntők. Ezek sorát az ünnepelt nyitotta meg, éltetvén a pápát, királyt, megyés püspököt, Spiesz paksi, s Nagy János dunaföldvári apátokat, az iskolaszéket, s a városi közönséget.

Lehrer tanító jól átgondolt beszédben szólott az ünnepelthez a tanítói kar nevében.

Majd Dunaföldvár agg főpapja, a tanügy szeretője s a tanítók mindig lelkes pártfogója, emelkedett fel s a hallgatóság feszült figyelme közt szólott az ünnepelthez; a beszéd rövid világot vetett úgy a szónok, mint az ünnepelt életének főbb mozzanataira, félszázad eseményeit recapitulálta szónok, kezdve onnét, midőn ő, mint fiatal földvári káplán, az ünnepeltet, mint fiatal tanítót megismerte; beszédje végén pedig az általa mindig szeretett tanítót 10 drb.

arannyal tüntette ki, mit is örömkönnyek közt nyújtott át az ünnepeltnek.

Keller Lajos mindszei plébános a jótékonyágáról széles körben ismert Nagy János apát urat éltette.

Spiesz apát az ünnepeltre emelt poharat. Szelle Zsigmond kir. járásbíró, és dr. Zaary József ügyvéd szinte az ünnepeltet éltették lelkes éljénekkel többször félbeszakított magvas beszédben.

Dr. Ragályi ügyvéd szónoki hévvel szólott Szelle járásbíróhoz, kinek hosszú éltet kívánt; majd dr. Zaary Ragályit éltette; Szelle Zsigmond Rátkai László ügyvédre, mint az iskola szék világi elnökére lelkes szavak közt emelte poharát; Keller plébános Spiesz apátot éltette; Szekeres elmés ötletekkel fűszerezett beszédben kívánt boldogságot Keller Lajos mindszei plébánosnak, ki hasonló szavak kíséretében viszonzta Szekeresnek a jó kívánatokat.

Politzer izraelita tanító, az izraelita közönség nevében szép szavakban tolmácsolta érzelmeit, kiemelte az ünnepelt abbéli érdemeit, hogy ő volt az, ki midőn még az izraelitáknak községünkben iskoláik nem voltak, készségesen fogadta be az izraelita mindkét nembeli gyermekeket iskolájába s azokat minden díj nélkül lelkesen tanította.

Szóltak még mások is, s mindegyiknek szavai a benső érzelmek s öröm tolmácsai voltak.

A bankett alatt a helybeli dalárda énekelt mondani is felesleges, hogy dallalokkal sűrű tapsokat arattak.

Ebéd végével a beérkezett üdvözlő táviratok olvastattak fel, üdvözlő táviratot küldtek a többi között: Haragó József plébános Szebenből, Ivánkovics Imre és neje Mindszentről, Kárpáthy Endre polg. iskolai igazgató Lőcséről, Magyar Zsigmond plébános Tolna-Szántóról, Eisrich György Mindszentől, Roth tanító Sárosdról, s még számos üdvözlő iratok, miknek felolvasása nagyban fokozta a különben is derült hangulatot.

Végre azon óhajjal zárom be rövid tudósításomat, hogy a városunkban közszeretben álló kitüntetett ősz tanítónk éljen még soká.

„Legyen nyert érdemkeresztje égre ható fénysugár, legyen öröm, vigság, a mi még e földön reá vár.”

A u g u r.

Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának a folyó 1886. évi december hó 21-én és következő napjain szentesen megtartandó rendkívüli közgyűlésén elintézendő tárgysorozata.

1. Az állandó bíráló választmány jelentése, a vármegyei bizottsági tagok megválasztásáról, a teljes névjegyzék beterjesztése mellett.

Ezzel kapcsolatban a közigazgatási bizottságból kilépő 5 tag helyett újnak választása.

2. A vármegyei központi választmány megválasztása.

3. A vármegyei állandó választmány megválasztása.

4. A vármegyei állandó bíráló választmány megválasztása.

5. Az igazoló választmány megválasztása.

6. A közegészségügyi bizottság megválasztása.

7. A községjegyzői szigorló bizottság megválasztása.

8. A loavatási bizottság megválasztása.

9. Csongrád város képviselő-testületének kérelme, a Félégyházától Csongrádig, esetleg a Böldirévig építendő helyi érdekű vasút építési költségeihez való hozzájárulás iránt. Egyszersmind ugyanezen vasút létesítése felett létrejött szerződésnek jóváhagyása és annak nagym. m. kir. belügyminiszteriumhoz leendő felterjesztése iránti kérelme.

10. A nagym. m. kir. belügyminiszterium 61347. sz. a. kelt intézménye, m. lyllyel a megyének 1887. évre szerkesztett költségvetése előirányzatát leküldi.

11. Ugyanannak 63321. sz. a. kelt intézménye, melylyel a szentesi megyei székházépítésnél észlelt különböző hiányok és építési hibák helyreállítására vonatkozó költségtervet leküldi.

12. Ugyanannak f. é. 61732. sz. a. kelt intézménye a szentesi megyei székházépítési ügy végleges lebonyolítása tárgyában. És ezzel kapcsolatban a községek által a székházalapra 1887. évre fizetendő járulék megállapítása.

13. Ugyanannak 61919. sz. a. kelt intézvénye az állam részére 1886. évben engedély mellett termelt dohány beváltásához szükséges politikai biztosok kirendelése iránt.

14. A nm. m. kir. belügyminiszteriumnak 23354. sz. a. kibocsátott körrendelete, a községekben a pénztárkezelés és számvitel módjának szabályozása tárgyában.

15. Ugyanannak 67874. sz. a. kelt intézvénye, Huszka Károly vmegyei t. b. aljegyzőnek a vmegye közönsége által megszavazott 300 frtnyi jutalomdíjra vonatkozólag.

16. Ugyanannak 28274. sz. a. kelt intézvénye a szemcsés köthártyalobban szenvedők gyógykezelésének államilag eendő eszközlése tárgyában.

17. A nm. m. kir. honvédelmi miniszteriumnak 48870. sz. a. kelt rendelete 1887. évi ujonccállítás keresztül vitele tárgyában.

18. A nagym. m. kir. közm. és közl. miniszteriumnak 44723. sz. a. kelt intézvénye, melylyel a vmegyei közmunka szabályzatot jóváhagyási záradékkal elátva leküldi.

19. Ugyanannak 39939. sz. a. kelt intézvénye, melylyel tudatja, hogy a sövényháza-szegedi ármentesítő társulat önkormányzati jogának visszanyerése következtében a nevezett társulat ügyeinek vezetésével megbízott Kállay Albert kormánybiztosi állásától felmentetett.

20. A nagym. m. kir. földm. ipar és kereskedelemügyi miniszterium 60982. sz. a. kelt intézvényt az évenként megejtetni szokott bika vásárlások tárgyában.

21. Ugyanannak 39204. sz. a. kelt rendelete az iparkamarai tagok megválasztása tárgyában.

22. Ugyanannak 13723. sz. a. kelt intézvénye a kézi-zálog kölcsön üzletekben szedhető kölcsöndíjak tárgyában.

23. A nm. kir. vallás és közoktatási miniszterium 24229. sz. a. kelt intézvénye melylyel értesít, hogy a Horgosi Kárász Anna-féle ösztöndíj alapítványról 1884. évben vezetett számadás jóváhagyása tárgyában intézett leirata.

25. A budapesti kereskedelmi- és ipar-kamara elnökségének értesítése, melylyel a csongrádmegyei ipartanácsba, az ipar-kamara részéről egy évre megválasztott tagok névjegyzékét közli.

Ezzel kapcsolatban a megyei ipartanács tagjainak megválasztása.

26. A brassói kereskedelmi és iparegyesületnek a hadsereg s honvédség szállítmányainak decentralisatioja tárgyában az országgyűlés képviselőházához intézett felirata.

25. Nyitvavarmegye közönségének a magyar nyelvnek diplomatikai használatban leendő érvényesítése céljából az országgyűlés képviselőházához intézett felirata.

28. Máramarosvármegye közönsége Hollósi István ottani megyei bizottsági tag felebbezését, melyben Máramaros vmegye közgyűlésén a megye törvényhatósága által elfogadott két rendbeli indítványt, mint a polgári jogok korlátozására célzókat megsemmisítettnek kéri, tudomás végett közli.

29. A magy. tudományos akadémia értesítése Dévay Ferenc kir. tanfelügyelő 1884. 1885. évi jelentésének az intézet könyvtárában történt letétele tárgyában.

30. A községi számadások megvizsgálására hivatott, gyűlés elnökének Algyő község részére leendő megválasztása.

31. Szentes város hatóságának szervezeti szabályrendelete. Ezzel kapcsolatban a vmegyei tiszti ügyésznek erre vonatkozó jelentése.

32. Soós Pál vmegyei t. ügyész jelentése a ló, szarvasmarha és sertésnyésztés érdekeinek előmozdítása iránt alkotott vmegyei szabályrendelet átvizsgálásáról.

33. Tápé község közgyűlésének 19. sz. a. egy irnoki állás szervezése elvetésével hozott határozata megváltoztatása iránt, Hegedűs István ottani községi jegyző által beadott felebbezés.

34. Szegvár község képviselő-testületének 69. sz. a. a célbavett másod aljegyzői állás betöltése mellőzésével, egy jegyzői segéd állomás létesítése tárgyában hozott határozata.

35. Vármegyei t. ügyészi jelentés Cékus Andor dorosmai lakosnak a tisztáninneni j. szolgabírósága 3340—86. sz. a. hozott végzés és illetve a Dorosmán 1886. aug. 31-én megtartott alakuló községi képviselő-testületi ülés határozatai ellen érvényesített felebbezése tárgyában.

36. A Tisztáninneni j. főszolgabírójának jelentése Öt-tömös pusztának tényleg Sándorfalva községhez megejtett csatlósáról.

37. Tápé községnek szervezeti települési és szegényügyi szabályrendeletei. Ezzel kapcsolatban a vmegyei t. ügyésznek ezek érdemében adott jelentése.

38. Sándorfalva községnek hetivásárok engedélyezése iránti kérelme.

39. Algyő községnek 1887. évre szerkesztett kölcsönvesztési előirányzata. Ezen kívül még a községektől beérkező kölcsönvetések.

40. A vmegyei pénztárnak Hódi Pál h. ellenőrtől átvétele és annak Vecseri Imre megválasztott ellenőr kezébe lett átadásáról szóló jelentés.

41. Tót József dorosmai lakosnak a Dorosma város képviselő-testülete által 1886. évi szept. hó 16-án hozott összes határozatok megsemmisítése iránt érvényesített felebbezése. Ezzel kapcsolatban az ügyekre vonatkozó vmegyei tiszti ügyészi jelentés.

42. Csemegi Antal főszolgabíró jelentése a kisteleki községi jegyzők fizetésének a szabályrendeletben történt beiglatása tárgyában.

43. Dorosma város előjáróságának kérelme Eszes Mátyás csongrádi lakossal beltelek felett kötött adásvételi-szerződés jóváhagyása tárgyában.

44. A megyei számvevőség véleményes jelentése Forgó Imre csongrádi lakos és volt gazdasági tőke-gazda számadásaira vonatkozólag.

45. Szentes város kérelme eladott háztelek felett kötött szerződés jóváhagyása tárgyában.

46. Ifj. Abaffy Zsigmond vmegyei irnok kérvénye 40 frt fizetési előleg engedélyezése iránt.

47. Csongrádi Gábor közigazgatási gyakornok kérelme augusztus havi fizetésének kiutalványozása iránt.

48. Csongrád vmegye közp. segéd- és kezelő-személyzetének kérelme fejenkénti 50 frt drágasági pótlék megadása iránt.

Szentesen, 1886. december 7-én.

Stammer Sándor
alispán.

Helyi és vegyes hírek.

— **Ipolyi Arnold** püspök sirkövét a nagyváradi székesegyház kriptájában a temetés után azonnal elhelyezték. E sirkő egy fekete márványlap, melyen fent Krisztus monogramja látható. A felirat a következő: „Itt várja a földtámadást Ipolyi Arnold volt váradi püspök. Született 1820. október 20-án, meghalt 1886. december 2-án. Az örök világosság fényeskedjék neki.“ Alul a kövön egy szájában olajágot tartó galamb van bevésve.

— **Csongrád vármegye** törvényhatósága folyó hó 21-én és következő napjain tartja az évben utolsó közgyűlést. Az érdekes tárgysorozatot lapunk más helyén közöljük, főlhíván arra az illetők és érdeklődők figyelmét.

— **Lopott lólevelek** és marhajárlatok. A dárdai körjegyzői hivatalba betörttek és onnan az egész „paksus“ készletet elvitték, bizonyára nem becsületes emberek tették, hanem lóköltők és azok társai.

— **Ovintézkedés** a kolera ellen. A szolgabíró rendeletet bocsájtott ki, mely szerint a Pestmegyéből hazaérkező kubikosok megvizsgálandók.

— **Vadászat.** Ögróf Pallavicini Sándor ur ő méltósága a múlt héten tartotta meg a szokott téli vadászatot terjedelmes birtokán. Vendégei voltak: Apponyi Géza gróf, Majláth József gróf, Hardegg gróf, Pallavicini Ede ögróf, Horváth Gyula kormánybiztos, Stammer Sándor alispán. A homokos földeken csak még lehetőség volt a vadászat, a rétek azonban a sár miatt járhatlanok voltak. A vadászat eredménye kielégítő volt.

— **A szentesi dal- és zene-egylet** Pallavicini Sándor ögróft tiszteletbeli tagjává választotta. E körülményt a dalárda Stammer Sándor alispán — mint elnök, vezetése mellett testületileg hozta tudomására ögróf ur ő méltóságának, ki is e megtiszteltetést köszönettel fogadta. A vonatkozó okmány rövid időn elkészül és mint halljuk, igen diszes kiállítású leendő.

— **Fontos találmány.** Egy ép oly fontos, mint az emberiségre nézve áldásos találmányról adhatunk hírt olvasóinknak. A ki a lapokat figyelemmel szokta olvasni, annak bizonyára tudomása lesz azokról a gyakori, csaknem mindennapi szerencsétlenségekről, melyeket a lámpák feldőlése, vagy a petróleum felrobbanása mindenütt előidézni szokott. Hogy hány ember és mennyi vagyon esett már áldozatul a köolajnak, hogy hány családot fosztott meg kenyérkeresőjétől, hány ember lett már nyomorékká egész életére, annak csak a mindenható a megmondhatója. És ezeken a borzasztó állapotokon van hivatva segíteni az új találmány, mely rövid idő alatt a falusi pór kunyhójában ép ugy fel lesz található, mint a szalonokban. A találmány egy önmozgó rézsisakból áll, mely minden széles béli lámpára alkalmazható. Tulajdonsága az, hogy ha a lámpa feldől, a kancsó azonnal kialszik, még mielőtt a lámpa az asztalon vagy a földet érinti úgy, hogy ha a lámpa eltörik is, a robbanás vagy az olaj meg-

gyulása teljesen ki van zárva. E találmány terjesztését az első magyar lámpagyár részvénytársaság vette kezébe Budapesten, és óhajtanó volna, ha vidéki kereskedőink is sietnének ez áldásos találmányt vidékükön meghonosítani. Az ily készülék ára mindössze 25 frt és 40 kr. és így a legszegényebb ember által is beszerezhető.

Vidéki hírek.

Kis-Kun-Halás. Jó ideje annak, hogy megemlékeztünk több halasi lakos azon elhatározásáról, hogy „népbankot“ alapítanak, gazdag város, vidék a halasi, mit sem véltünk tehát természetesebbnek, minthogy ott egy pénzintézet létesítése akadályokba nem fog ütközni.

Mint azonban e hó 6-án tartott alapítói gyűlés eredményéről értesültünk, a „népbank“ nem alakított meg részvényesek hiányán. „Kedvezőtlen gazdasági viszonyokat“ tekintetbe vévén, ez irányban a további eljárás megszüntetett.

Talán ép a jelzett rossz viszonyok oka annak is, hogy az ott tartózkodó, iparkodó szintársulatot nem részesítik a halasiak kellő pártolásban, egyéb nevezetes újdonság a városban nincs.

Szeged. Sok jó ujság rövid időn. „A zentai vicinális vasut építették“, hír járta be gyorsan a várost, felvillanyozva sok családot. Szeged a pest-zimonyi vaspálya létesítése által sokat, igen sokat vesztett, a veszteséget fogja némileg pótolni a zentai pálya. Lassan bár, de Szeged még is halad és maholnap gécpontja lesz az alföldi vasutaknak. A napokban nyílt meg a magy. kir. államvasutak városi menetjegy irodája. Ezen irodában minden Szegedről induló vonathoz a jegyek már 48 órával a vonat elindulása előtt vehetők és pedig ugyanazon áron, mint a vasuti pénztáraknál.

A 3-ik egyetem ügye is folyton kísért, híhető, hogy Szegedet nem mellőzendik, s helyesen, mert míg Szeged az alföld metropolisának tekinthető ma is, védőbástyája leendő mindenha a magyarságnak.

A városi színházhoz szerződtek legutóbb Enyvári Saroltát és Prátainé Garai Annát, kik sikeresen vendégszerepeltek a közelmúlt időben. Fratta Vilma mindinkább kedvencévé lesz a közönségnek és ha így halad Aradi, társulata javításával, hát megérjük, hogy teli ház előtt játszanak a szegedi színészek.

Felelős szerkesztők:
HUBACSEK PÁL és SZOBOTKA GUSZÁV.
Kiadótulajdonos:
AZ ALAPÍTÓ EGYESÜLET.

Brünni kelméket
elegans őszi és téli
öltözetekre.

3-10 métert kitevő szelvényekben mindegyik éppen egy férfi öltözetre elég. 4 frt 30 kros igen finom, 7 frt 75 kros legfinomabb, 10 frt 50 kros legeslegfinomabbat

valódi gyapjuszövetből

Palmerston és Boy téli kabátokra méterje frt 2-50 egész 5 frt. — Loden frt 2-25 egész 3 frt. Női posztók méterje frt 1-25 król 2-50 krig, megküld bárcinek is postautárvót mellett:

Feintoch-Fabriks-Niederlage

SIEGEL-IMHOF
BRÜNN.

Nyilatkozat. A fentebbi cég szövetei szilárd és izlésteljes kivitel, valamint kiváltképpeni tartósság által tűnnek ki. Ezek elismert megbízható szilárdsága és rendkívüli munkaképessége egyszerűsége és kezeséget nyújt, miszerint csakis a legjobb áru s pontosan a választott minták szerint lesz szállítva. Kívánatra fentebbi raktárunkkal ingyen és bérmentve szolgál.